

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.542 van 4 februari 1999
in de zaak A. 79.540/VII-16.896.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en zijn
echtgenote XXX op 27 juli 1998 hebben ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de
beslissingen van 13 juli 1998 van de Minister van
Binnenlandse Zaken, houdende de weigering tot in over-
wegingname van een vluchtelingenverklaring;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat E. MATTERNE die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX en XXX, beiden van XXX nationaliteit, zijn in België binnengekomen op 1 februari 1996 en hebben zich voor de eerste maal op 2 februari 1996 vluchteling verklaard.

1.2. Hun asielaanvraag werd afgewezen door de beslissingen van de Commissaris-generaal van 26 april 1996 tot bevestiging van de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 februari 1996.

1.3. Verzoeker heeft een tweede asielaanvraag ingediend op 21 augustus 1996 en verzoekster op 5 september 1996.

1.4. De Minister van Binnenlandse Zaken beslist op 21 augustus 1996 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Op 5 september 1996 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten betreffende verzoekster.

1.6. Door de Commissaris-generaal werden op 16 januari 1998 bevestigende beslissingen van weigering tot verblijf genomen.

1.7. Op 5 mei 1998 dient verzoeker opnieuw een asielaanvraag in. Zijn echtgenote dient op 7 mei 1998 een nieuwe asielaanvraag in.

1.8. De beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 juli 1998 tot weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring betreffende verzoeker luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat betrokkene een eerste aanvraag indiende op 02/02/1996 dewelke op 26/04/1996 door een bevestigende beslissing van weigering van verblijf van het CGVS werd afgesloten. Overwegende dat betrokkene een tweede aanvraag indiende op 21/08/1996 dat eveneens werd afgesloten door een bevestigende beslissing op 16/01/1998. Overwegende dat betrokkene zich op 05/05/1998 voor een derde keer aanbood en daarbij verklaart te zijn teruggekeerd. Overwegende dat hij documenten aanbrengt met betrekking tot de coöperatieve waarvan hij mede-eigenaar is doch die niet relevant zijn en die geen verband houden met de door betrokkene eerder aangehaalde problemen of deze laatste in een ander daglicht kunnen plaatsen. Overwegende dat hij de gegevens in verband met het leveren van wapens aan K. in een vorige fase van de procedure had kunnen aanbrengen. Overwegende dat hij verder geen enkel element aanbrengt dat verwijst naar feiten dewelke zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure.

De bovenvermelde verklaring wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993 en 11 december 1996 wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen.
(...)"

1.9. De beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 juli 1998 tot weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring betreffende verzoekster, luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat betrokkene een eerste aanvraag indiende op 02/02/1996 dewelke met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het CGVS werd afgesloten op 26/04/1996. Overwegende dat haar tweede aanvraag van 05/09/1996 eveneens werd afgesloten met een bevestigende beslissing op 16/01/1998. Overwegende dat ze een derde aanvraag indiende op 07/05/1998 waarbij ze niet zou teruggekeerd zijn naar haar land van herkomst. Overwegende dat ze zich beroept op de motieven die door haar man werden aangebracht. Overwegende dat aan de derde aanvraag van haar man geen gunstig gevolg gegeven kon worden, kan ook betrokkene aanvraag niet in overweging genomen worden.

De bovenvermelde verklaring wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993 en 11 december 1996 wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 5 (vijf) dagen.
(...)"

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij een eerste exceptie van niet-ontvankelijkheid inroept betreffende de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, die als volgt luidt :

"De aangevochten administratieve beslissingen werden gegeven in toepassing van artikel 50, lid 3 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij wet van 6.5.93.

Overeenkomstig artikel 50, lid 3, tweede alinea van voormelde wet kan een beslissing om de verklaring niet in aanmerking te nemen geen voorwerp uitmaken van een vordering tot schorsing.

Desbetreffende heeft het Arbitragehof in zijn arrest nr. 61/94 van 14.7.94 gesteld dat aan drie voorwaarden moet zijn voldaan opdat de vordering tot schorsing daadwerkelijk wordt uitgesloten :

1. indien de vreemdeling reeds vroeger een verklaring om zich als vluchteling te laten erkennen heeft afgelegd, verklaring die na onderzoek niet in aanmerking is genomen.

2. indien de vreemdeling de mogelijkheid heeft gehad om tegen die weigering in beroep te gaan en alle rechtsmiddelen uit te putten.

3. indien de vreemdeling een identieke verklaring aflegt zonder een nieuw gegaan aan te voeren;

Er werden geen nieuwe gegevens aangevoerd";

dat de verwerende partij daaraan toevoegt dat "de toestand van betrokkenen ongewijzigd is in vergelijking met de eerste en de tweede aanvraag";

Overwegende dat de verzoekende partijen in een tweede middel, eerstgenoemde exceptie als volgt beantwoorden :

"(...).

Schending van de motiveringsplicht, zoals o.m. vastgelegd in artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991.

Doordat tegenpartij de aanvraag niet in overweging neemt omdat verzoekers stukken niet relevant zijn, en zij geen gegevens aanbrengen die verwijzen naar

feiten die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure;

Terwijl naast de stukken i.v.m. de coöperatie, waarvan sprake in de bestreden beslissing, verzoeker eveneens een oproeping van de politie en een vonnis heeft getoond waarbij hij tot een gevangenisstraf van 15 jaar werd veroordeeld; dat deze stukken ernstige aanwijzingen zijn voor een gegronde vrees voor vervolging, en dus wel pertinent zijn; dat bijgevolg de bestreden beslissing zowel de formele motiveringsplicht schendt door geen melding te maken van deze stukken en nergens uit blijkt of deze stukken wel onderzocht zijn, als de materiële motiveringsplicht, door te stellen dat verzoekers stukken niet pertinent zijn terwijl ze dit wel zijn; dat zij bovendien gegevens betreffen van na de vorige procedure, daar verzoeker ze bekomen heeft in april 1998, terwijl de tweede procedure beslecht werd in januari 1998, en een oproeping dateert van 26 april 1998, hetzij van na bedoelde beslechting; dat aldus tegenpartij de materiële motiveringsplicht schendt daar de motivering onjuist is.

(...)"

Overwegende dat op het eerste gezicht, in de bestreden beslissingen geen rekening werd gehouden met de stukken, vertaald in het Frans, die ter zitting van 17 december 1998 werden neergelegd, zijnde de "conclusion d'accusation" van 1 september 1997, die de verzoekende partijen hebben verkregen in april 1998, zodat het tweede middel van de verzoekende partijen ernstig is; dat de eerste exceptie van de verwerende partij niet kan worden aangenomen;

2.2. Overwegende dat bijgevolg de tweede exceptie van de verwerende partij, waarin wordt betoogd dat de verzoekende partijen geen ernstig middel ontwikkelen, feitelijke grondslag mist;

3. Overwegende wat de tweede voorwaarde van meergenoemd artikel 17, § 2, betreft, de verzoekende partijen op goede gronden betogen dat, wanneer (eerste) verzoeker terugkeert naar XXX hij strafrechtelijk zou

kunnen worden vervolgd om politieke motieven; dat dit nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat er aanleiding is tot schorsing van de bestreden beslissingen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van 13 juli 1998 van de Minister van Binnenlandse Zaken, houdende de weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier februari 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.